

29 Ιανουαρίου, 1993

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28, 40 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 44/93)

Ο περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Τροποποιητικός) Νόμος του 1987 (Ν. 212/87) — Ερμηνεία — Ο όρος “υποψήφιος Πρόεδρος” — Νομολογία και η διαπίστωση της τήρησης της νομιμότητας στην κριθείσα περίπτωση.

5

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Το Δικαστήριο επεμβαίνει όταν υπάρχει κακή χρήση της διακριτικής ευχέρειας του αποφασίζοντος οργάνου ή υπέρβαση των άκρων ορίων της ή αν υπήρξε κατάχρηση εξουσίας.

10

Με την προσφυγή του ο αιτητής ζήτησε από το Δικαστήριο τις πιο κάτω θεραπείες:

α) Δήλωση και/ή απόφαση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση, ότι ο αιτητής δεν πληροί τις οποιεσδήποτε αναγκαίες προϋποθέσεις, όπως εκτίθενται στο Άρθρο 2 του περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Τροποποιητικός) Νόμος του 1987 (Ν.212/87) και ότι το αίτημά του για ραδιοφωνική και τηλεοπτική κάλυψη της ανεξάρτητης υποψηφιότητά του στις επικείμενες Προεδρικές εκλογές δεν μπορεί να γίνει δεκτό και ότι επίσης οι καθ' ων εν όψει των ανωτέρω θα παραχωρήσουν χρόνο όχι με βάση το Νόμο αλλά κατά την κρίση τους είναι εξ υπαρχής άκυρη και χωρίς αποτέλεσμα.

15

20

β) Ότι η απόφαση των καθ' ων η επιστολή ημερ. 28/12/92 είναι εξ

25

υπαρχής άκυρη και χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

γ) Οποιαδήποτε άλλη θεραπεία.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Η αιτιολογία εν προκειμένω υπάρχει και φαίνεται από μόνη της στην επίδικη απόφαση. Συνάγεται καθαρά από την απόφαση 10 πως, κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου, ο αιτητής δεν έχει διαδραματίσει εκείνο το σημαίνοντα ρόλο στην πολιτική ή οικονομική ή κοινωνική ζωή της Κύπρου στο βαθμό και στην έκταση που απαιτεί ο Νόμος και ούτε είναι προσωπικότητα η 15 οποία απολαμβάνει κύρους και σεβασμού από μέρους του εκλογικού σώματος. Πέραν τούτου φαίνεται καθαρά πως η προσφορά του αιτητή κρίθηκε με βάση τον εξειδικευμένο αυτό Νόμο που ο Νομοθέτης θέλησε να θέσει ορισμένα πλαίσια στους υποψήφιους για προεδρικό αξίωμα για να τους παρέχεται ραδιοτηλεοπτική κάλυψη.

20 Σύμφωνα με τον Περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος (Τροποποιητικός) Νόμος του 1987 (Ν. 212/87), δικαιούται ραδιοτηλεοπτικής κάλυψης ένας που είναι ή/και θεωρείται σαν “υποψήφιος πρόεδρος”. Ο όρος “υποψήφιος πρόεδρος” ορίζεται από το Άρθρο 2 25 του Νόμου.

2. Ως προς την εφαρμογή του Νόμου, το Ίδρυμα είναι το αρμόδιο 30 όργανο να αποφασίσει κατά πόσο το άτομο που έχει εξαγγείλει δημόσια την πρόθεση υποβολής υποψηφιότητας για ανάδειξη του σαν Προέδρου, ικανοποιεί τις προϋποθέσεις του Νόμου.

3. Όπως προκύπτει από τη νομολογία, το Δικαστήριο επεμβαίνει 35 όταν υπάρχει κακή χρήση της διακριτικής ευχέρειας του αποφασίζοντος οργάνου ή υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής εξουσίας ή αν υπήρξε κατάχρηση εξουσίας.

Εδώ έγινε ενδελεχής έρευνα, υπάρχει πλήρης αιτιολογία και δεν 40 υπήρξε καμιά παρερμηνεία ή πλάνη περί το Νόμο. Ο Νόμος εφαρμόστηκε ορθά με σχολαστικότητα και απόλυτη συμμόρφωση. Τελικά, δεν υπήρξε υπέρβαση ή κατάχρηση διακριτικής εξουσίας.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Georghiadis v. C.B.C. (1987) 3 C.L.R. 2000,

Παγκύπριο Κόμμα Προσφύγων και Πληγέντων (ΠΑΚΟΠ) κ.ά. ν. 5
Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου κ.ά. (1992) 4 Α.Α.Δ. 1992.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της άρνησης των καθ' ων η αίτηση να πα- 10
ράσχει στον αιτητή ραδιοφωνική και τηλεοπτική κάλυψη της
ανεξάρτητης υποψηφιότητάς του στις επικείμενες Προεδρικές
εκλογές.

Χρ. Κληρίδης, για τον Αιτητή. 15

Π. Πολυβίου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με την προσφυγή του ο αιτητής ζη- 20
τά από το Δικαστήριο τις πιο κάτω θεραπείες:

“α) Δήλωση και/ή απόφαση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των 25
καθ' ων ότι ο αιτητής δεν πληροί τις οποιεσδήποτε αναγκαί-
ες προϋποθέσεις, όπως εκτίθενται στο Άρθρο 2 του Νόμου
212/87 και ότι το αίτημα του αιτητή για ραδιοφωνική και τη-
λεοπτική κάλυψη της ανεξάρτητης υποψηφιότητας του στις
επικείμενες Προεδρικές εκλογές δε μπορεί να γίνει δεκτό και 30
ότι επίσης οι καθ' ων εν όψει των ανωτέρω θα παραχωρή-
σουν χρόνο όχι με βάση το Νόμο αλλά κατά την κρίση τους
είναι εξ υπαρχής άκυρη και χωρίς αποτέλεσμα.

β) Ότι η απόφαση των καθ' ων ως η επιστολή ημερ. 28/12/92 (Τεκμ. 35
1) είναι εξ υπαρχής άκυρη και χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

γ) Οποιαδήποτε άλλη θεραπεία.”

Ο αιτητής έχει εκφράσει δημόσια την πρόθεση του υποβολής 40
υποψηφιότητας για ανάδειξη του στις επόμενες Προεδρικές
Εκλογές ως Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Στις 15/12/1992 αποτάθηκε στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύ-
πρου και ζήτησε όπως τύχει ίσης μεταχείρισης ραδιοτηλεοπτι-

κής κάλυψης από το Ίδρυμα.

5 Οι καθ'ων η αίτηση με απαντητική επιστολή τους ημερομη-
νίας 21/12/1992, ζήτησαν από τον αιτητή στοιχεία αναφορικά με
την υποψηφιότητά του για το αξίωμα του Προέδρου της Δημο-
κρατίας και ειδικότερα με το αίτημά του να τύχει ραδιοτηλεο-
πτικής κάλυψης, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου 212/87,
όπως τροποποιήθηκε, και ο οποίος Νόμος διέπει το θέμα της ρα-
διοτηλεοπτικής κάλυψης των Προεδρικών Εκλογών.

10

Ο αιτητής, σε απάντηση της πιο πάνω επιστολής, απέστειλε
επιστολή και υπέβαλλε στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου τα
στοιχεία του.

15

Το Συμβούλιο του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου στη συ-
νεδρία του της 23/12/1992 απέρριψε την αίτηση.

20 Τα βασικά στοιχεία που παρουσίασε ο αιτητής με την επιστο-
λή του ημερομηνίας 22/12/1992, είναι φωτοτυπία άρθρου που εί-
χε δημοσιεύσει ο κριτικός και λογοτέχνης Χριστάκης Γεωργίου,
που ήταν και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ραδιοφω-
νικού Ιδρύματος Κύπρου, και μία αναφορά σε τηλεοπτικό ντο-
κυμανταίρ που είχε παρουσιάσει το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύ-
πρου σχετικά με τον αιτητή.

25

Το επαινετικό για τον αιτητή άρθρο του κ. Χριστάκη Γεωργί-
ου, που τυπώθηκε στην εφημερίδα "ΣΑΤΙΡΙΚΗ", αναφέρει, με-
ταξύ άλλων, τα εξής:

30

“Είναι μία περίπτωση ιδιαίζουσα - ένα φαινόμενο που αξί-
ζει να μελετηθή ιδιαίτερα. Ο Μαυρογένης στάθηκε πάνω απ’
όλα καλλιτέχνης: ζωγράφος, γλύπτης, γελοιογράφος. Ιδιαί-
τερα στον τομέα της γελοιογραφίας άνοιξε καινούριους ορί-
ζοντες στην Κύπρο. Έκανε κάτι που λίγοι γελοιογράφοι θα
35 τόκαναν στην Κύπρο. Σηκώνει για χρόνια τώρα το βάρος της
έκδοσης μιάς εβδομαδιαίας σατιρικής εφημερίδας, με ελάχι-
στους συνεργάτες. Στα χέρια του η γελοιογραφία έγινε όπλο
που σατιρίζει, μαστιγώνει, εμψυχώνει. Μετάτρεψε την εφη-
μερίδα του σε μιά έπαλξη του αγώνα για τη σωτηρία της Κύ-
40 πρου. Δεν είναι υπερβολή αν πούμε πως στη δική του περι-
πτωση το πνεύμα του αιώνιου ρωμηού βρίσκει την πλήρη έκ-
φρασή του - έχει τη δύναμη ν’ αντικρύξη τα αιχμαλωτισμένα
βουνά του και να βροντοφωνάξη πως δεν υπάρχουν χαμένες
πατρίδες για λαούς που δεν πελαγοδρομούν και που είναι

αποφασισμένοι οι ίδιοι ν' αγωνιστούν και ταυτόχρονα κρίνει και κατανέμει ευθύνες.”

Ως προς το ντοκυμανταίρ, δεν ήταν ενώπιον του Δικαστηρίου αλλά ένας μπορεί λογικά να υποθέσει πως το Συμβούλιο είχε υπόψη του τι ελέγχθη και πως επαρουσιάσθη η προσωπικότητα του αιτητή στην ταινία εκείνη. 5

Με αυτά τα στοιχεία το Συμβούλιο του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου, όπως ανάφερα πιο πάνω, απέρριψε την αίτηση του αιτητή με το εξής δικαιολογητικό: 10

“(iii) Με βάση όλα τα δεδομένα ενώπιον του Ιδρύματος, τα οποία το Συμβούλιο μελέτησε προσεκτικά, ο κ. Γεώργιος Μαυρογένης δεν καλύπτεται από την προϋπόθεση (δ) του άρθρου 2 του Νόμου, καθ’ ότι κατά την άποψη του Συμβουλίου, με βάση την αντίληψη του συνετού μέσου πολίτη, ο κ. Γεώργιος Μαυρογένης δεν έχει “διαδραματίσει ή διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλο στην πολιτική ή οικονομική ή κοινωνική ζωή της Κύπρου”, ούτε και είναι “προσωπικότητας απολαμβάνουσα κύρους και/ή σεβασμού μεταξύ μέρους του εκλογικού σώματος”. Επί του προκειμένου το Συμβούλιο σημείωσε και ότι ο κ. Γ. Μαυρογένης στις τελευταίες βουλευτικές Εκλογές (1991) έλαβε, ως ανεξάρτητος υποψήφιος, 97 ψήφους. 15 20

Καταλήγοντας στην κρίση αυτή, το Συμβούλιο δεν αμφισβήτησε τις ικανότητες και προσφορά του κ. Γ. Μαυρογένη, κυρίως στον τομέα της καλλιτεχνικής δημιουργίας. Σκοπός όμως του Νόμου ήταν η παροχή ραδιοτηλεοπτικής κάλυψης σε ορισμένες συγκεκριμένες και περιορισμένες κατηγορίες πολιτών που διεκδικούσαν εκλογή στο ύπατο αξίωμα της πολιτείας, και ήταν με γνώμονα το σκοπό αυτό - και με βάση τις πολιτικές πραγματικότητες του τόπου - που έπρεπε να εφαρμοσθούν οι σχετικές πρόνοιες του Νόμου 212/87. 25 30

(iv) Επομένως το αίτημα του κ. Γεωργίου Μαυρογένη για ραδιοτηλεοπτική κάλυψη της υποψηφιότητας του για το αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας στις επικείμενες Προεδρικές Εκλογές, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου 212/87 όπως τροποποιήθηκε και σύμφωνα με τους κώδικες προεκλογικής κάλυψης που επεξεργάσθηκε σχετικά το Ιδρυμα, καθώς και για ίση μεταχείριση με τους άλλους υποψηφίους Προέδρους, δε μπορεί να γίνει δεκτό. Ιδιαίτερα για το αίτημα για ίση μεταχείριση, το Συμβούλιο έκρινε ότι υπήρχαν 35 40

έκδηλες διαφορές μεταξύ από την μιά των κ.κ. Γλαύκου Κλη-
 ρίδη, Γιώργου Βασιλείου και Πασχάλη Πασχαλίδη, τους
 5 οποίους το Ίδρυμα ανεγνώρισε σαν “υποψήφιους Προέ-
 δρους” με βάση το άρθρο 2 του Νόμου 212/87, και του κ. Γ.
 Μαυρογένη, από την άλλη. Επομένως, κατά την άποψη του
 Συμβουλίου, δεν εγείρετο θέμα συνταγματικά άνισης ή δυ-
 σμενούς μεταχείρισης του κ. Γ. Μαυρογένη επειδή το Ίδρυμα
 θεώρησε - με βάση τα αντικειμενικά γεγονότα και δεδομένα
 10 της κάθε περίπτωσης - ότι οι κ.κ. Γλ. Κληρίδης, Γ. Βασιλείου
 και Π. Πασχαλίδης δικαιούνται σε ραδιοτηλεοπτική κάλυψη
 με βάση το Νόμο 212/87.”

Είναι η θέση του αιτητή πως το Διοικητικό Συμβούλιο του
 15 Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου παρερμήνευσε το Νόμο
 212/87 και πως δεν υπάρχει επαρκής αιτιολογία στην απόφασή
 του ώστε να υπάρχει δικαστικός έλεγχος.

Δε συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως
 20 δεν υπάρχει επαρκής αιτιολογία. Η αιτιολογία φαίνεται από μό-
 νη της στην απόφαση. Είμαι της γνώμης ότι δε χρειάζεται να λε-
 χθούν περισσότερα. Βγαίνει ξεκάθαρα από την απόφαση πως,
 κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου, ο αιτητής δεν έχει
 διαδραματίσει εκείνο το σημαίνοντα ρόλο στην πολιτική ή οικο-
 25 νομική ή κοινωνική ζωή της Κύπρου στο βαθμό και στην έκταση
 που απαιτεί ο Νόμος και ούτε είναι προσωπικότητα η οποία
 απολαμβάνει κύρους και σεβασμού από μέρους του εκλογικού
 σώματος. Πέραν τούτου φαίνεται καθαρά πως η προσφορά του
 αιτητή κρίθηκε με βάση τον εξειδικευμένο αυτό Νόμο που ο Νο-
 30 μοθέτης θέλησε να θέσει ορισμένα πλαίσια στους υποψήφιους
 για προεδρικό αξίωμα για να τους παρέχεται ραδιοτηλεοπτική
 κάλυψη.

Το βασικό επιχείρημα του δικηγόρου του αιτητή ήταν η λαν-
 35 θασμένη, κατά την εισήγηση του, ερμηνεία του Νόμου που έδω-
 σαν οι καθ’ων η αίτηση. Σύμφωνα με τον Περί Ραδιοφωνικού
 Ιδρύματος (Τροποποιητικός Νόμος) του 1987, Νόμος Αρ.
 212/1987, δικαιούται ραδιοτηλεοπτικής κάλυψης ένας που είναι
 ή/και θεωρείται σαν “υποψήφιος Πρόεδρος”. Ο όρος “υποψή-
 40 φιος Πρόεδρος” ορίζεται από το Άρθρο 2 του πιο πάνω Νόμου
 ως εξής:

“Υποψήφιος Πρόεδρος σημαίνει άτομον το οποίον εξαγ-
 γέλλει δημοσίως πρόθεσιν υποβολής υποψηφιότητας δι’ ανά-
 δειξίν του ως Προέδρου εις τας επομένας της εν λόγω διακη-

ρύξεως εκλογάς, νοουμένου ότι έχει την δυνάμει του Συντάγματος ικανότητα του εκλέγεσθαι εις το αξίωμα του Προέδρου και πληροί μίαν ή περισσοτέρας των ακολούθων προϋποθέσεων, ήτοι:

(α) Κατέχει κατά τον χρόνον της εν λόγω εξαγγελίας το αξίωμα του Προέδρου,

(β) είναι αρχηγός πολιτικού κόμματος,

(γ) τυγχάνει της υποστηρίξεως ενός ή περισσοτέρων κομμάτων,

(δ) είναι άτομον το οποίον, κατά την αντίληψιν του συντετού μέσου πολίτου, έχει διαδραματίσει ή διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλον εις την πολιτικήν ή οικονομικήν ή κοινωνικήν ζωήν της Κύπρου ή είναι προσωπικότης απολαμβάνουσα κύρους και/ή σεβασμού μεταξύ μέρους του εκλογικού σώματος.

Νοείται ότι υποψήφιος Πρόεδρος παύει να θεωρήται ως υποψήφιος Πρόεδρος αφ' ης στιγμής τυχόν δηλώσει ότι έχει παύσει να ενδιαφέρεται δι' ανάδειξίν του εις το αξίωμα του Προέδρου."

Συνεπώς, κατά το Νόμο, ένας δικαιούται ραδιοτηλεοπτικής κάλυψης από τη στιγμή που πληροί ορισμένους όρους ώστε να θεωρείται "υποψήφιος Πρόεδρος". Και "υποψήφιος Πρόεδρος" μπορεί να θεωρηθεί ένας όταν εξαγγείλει δημοσίως την πρόθεση του υποβολής υποψηφιότητας και πληροί μία από τις προϋποθέσεις των παραγράφων (α), (β), (γ) και (δ) των Νόμων.

Ο αιτητής δεν ισχυρίζεται ότι κατέχει τα προσόντα (α), (β) και (γ) του Νόμου, αλλά, κατά την εισήγηση του δικηγόρου του, κατέχει τα προσόντα της υποπαραγράφου (δ).

Ως προς την εφαρμογή του Νόμου, το Ίδρυμα είναι το αρμόδιο όργανο να αποφασίσει κατά πόσο το άτομο που έχει εξαγγείλει δημόσια την πρόθεση υποβολής υποψηφιότητας για ανάδειξη του σαν Προέδρου, ικανοποιεί τις προϋποθέσεις του Νόμου.

Ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Α. Λοΐζου στην υπόθεση *Θράσος Γεωργιάδης ν. Ρ.Ι.Κ. (Ραδιοφωνικό Ίδρυμα*

Κύπρου) (1987) 3 Α.Α.Δ. 2000, αναφέρει σχετικώς τα εξής:

5 “Έχω τη γνώμη ότι το κατά πόσο ένα άτομο μπορεί να θεωρηθεί σαν “υποψήφιος πρόεδρος” μέσα στην έννοια του Νόμου είναι θέμα που πέφτει αποκλειστικά μέσα στη διακριτική ευχέρεια του Ιδρύματος. Έχω καταλήξει σε αυτό το συμπέρασμα παρόλο που ο Νόμος σιωπά πάνω στο θέμα της διακριτικής ευχέρειας, και τούτο γιατί “πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας δέχεται ότι μη δημιουργουμένης δια του νόμου σαφούς και επιτακτικής δια τη διοίκηση υποχρέωσης εις ορισμένη ενέργεια αυτής, τεκμαίρεται ότι σε αυτήν ανήκει η διακριτική αυτής εξουσία”. (Ίδε απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας 07/29.)

15 Εφόσον δε η επίδικη απόφαση πάρθηκε κατά την άσκηση διακριτικής εξουσίας, θα πρέπει να τύχει δικαστικού ελέγχου με βάση τις αρχές που διέπουν το δικαστικό έλεγχο της ασκήσεως της διοικητικής ευχέρειας της διοικήσεως. Οι αρχές αυτές συνοψίζονται στο “Γενικό Διοικητικό Δίκαιο” Δευτέρα
20 Έκδοση του Π.Δ. Δάγτογλου σελίδες 126 και μετά. Ειδικότερη αναφορά μπορεί να γίνει στη σελίδα 127 που αναφέρονται τα πιο κάτω:

25 “Ο δικαστικός έλεγχος της ασκήσεως της διακριτικής ευχέρειας της διοικήσεως αφορά την εξέταση των εξής σημείων:

(ια) αν ο νόμος όντως παρεχώρησε διακριτική ευχέρεια στην διοίκηση και μάλιστα στο μέτρο που ασκήθηκε.

30 (ιβ) αν η διοίκηση όντως άσκησε την παραχωρηθείσα ευχέρεια.

35 (ιγ) αν η διοίκηση διέπραξε “κακή χρήση” ή “υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής εξουσίας” γιατί δεν ετήρησε τα όρια που της έθεσε ο συγκεκριμένος νόμος ή που προκύπτουν από το Σύνταγμα και τις γενικές αρχές του δικαίου.

40 (ιδ) αν η διοίκηση κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας έκανε “κατάχρηση εξουσίας”.

Συμπληρωματικά αξίζει να λεχθεί ότι το έργο του Δικαστή, δεν είναι να υποκαταστήσει αλλά απλώς να ελέγξει την

κρίση της διοικήσεως. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι οι πιο πάνω αρχές που βγαίνουν μέσα από αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας της Ελλάδος και αποτελούν γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου, έχουν τύχει εφαρμογής σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. (Ιδε *Τσαγγάρης ν. Δημοκρατίας* (1975) 3 Α.Α.Δ. 518, *Fashions House ν. Δημοκρατίας* (1973) 3 Α.Α.Δ. 231 και *Γεωργάκης ν. Δημοκρατίας* (1977) 3 Α.Α.Δ. 1.)”

Πρέπει να αναφέρω ότι η απόφαση αυτή εφεσιβλήθη αλλά η Ολομέλεια στην απόφαση της της 11/1/1988, στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 765, απέρριψε την έφεση και επικύρωσε την απόφαση.

Ο Δικαστής κ. Χρίστος Αρτεμίδης στην απόφαση **1. Παγκύπριο Κόμμα Προσφύγων και Πληγέντων (ΠΑΚΟΠ) κ.ά. ν. 1. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου, 2. Διοικητικού Συμβουλίου του Ρ.Ι.Κ.** (1992) 4 Α.Α.Δ. 1992, ανέφερε πολύ χαρακτηριστικά τα εξής σχετικά με το νομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να κινείται το Διοικητικό Συμβούλιο του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου στην άσκηση της αποκλειστικής αρμοδιότητας του στο να κρίνει ποιός μπορεί να θεωρηθεί κατά το Νόμο “υποψήφιος Πρόεδρος”. -

“Η εν τη πράξη λειτουργία, κατά την άποψή μου, της ιδέας του “μέσου συνετού πολίτη” επιβάλλει στον κρίνοντα την εγκατάλειψη του δικού του χώρου, στον οποίο έχει συσσωρευμένες τις ιδέες, αντιλήψεις, πιστεύω και επιλογές του για τα πράγματα της ζωής, και μετάβασή του στο χώρο όπου κυριαρχεί η γενικά παραδεκτή άποψη για τα ίδια πράγματα.

Ο Νόμος εναποθέτει εύλογα αυτή τη λειτουργία και κρίση στο συμβούλιο του ιδρύματος. Η ιδιότητα του, ως υπεύθυνου για τη λειτουργία του μεγαλύτερου μέσου ενημέρωσης το καθιστά κατά τεκμήριο το επαρκέστερο, αλλά ταυτόχρονα αναμένεται να είναι και ο αντικειμενικότερος κριτής, κατά πόσο ένα κόμμα, ένωση ή ομάδα προσώπων emπίπτει στον ορισμό του πολιτικού κόμματος όπως καθορίζεται στο Νόμο. Η κρίση αυτή είναι πολύ δύσκολο να ελεγχθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, το οποίο δεν υποκαθιστά, ιδιαίτερα στο χώρο των πολιτικών πραγμάτων, τη δική του άποψη με αυτή του ιδρύματος. Λέγω πολύ δύσκολο, για να επιφυλαχθεί στο Δικαστήριο η αρμοδιότητα να επέμβει όπου έκδηλα παρατηρείται κατάχρηση αυτής της εξουσίας ή αποδεικνύεται πασιφανής προσβολή της παγκοίνως επικρατούσας

άποψης.”

5 Όπως προκύπτει από τη νομολογία μας, το Δικαστήριο επεμβαίνει όταν υπάρχει κακή χρήση της διακριτικής ευχέρειας του αποφασίζοντος οργάνου ή υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής εξουσίας ή αν υπήρξε κατάχρηση εξουσίας.

10 Είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως το Συμβούλιο του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου έκαμε κακή χρήση της εξουσίας του γιατί τα στοιχεία που είχε ενώπιόν του δε δικαιολογούσαν την απόφασή του. Ο κ. Κληρίδης εισηγήθηκε πως το Διοικητικό Συμβούλιο του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου έπρεπε να διαχωρίσει σε τέσσερεις κατηγορίες τους τομείς εκείνους στους οποίους ένας θα μπορούσε να είχε διαδραματίσει 15 σημαίνοντα ρόλο είτε στην πολιτική, είτε στην οικονομική, είτε στην κοινωνική ζωή της Κύπρου ή είναι προσωπικότητας απολαμβάνουσα κύρους και/ή σεβασμού μεταξύ μέρους του εκλογικού σώματος, και όχι συσσωρευτικά, όπως φαίνεται πως έπραξε το Συμβούλιο του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου. Τούτο 20 είναι, κατά την εισήγηση του κ. Κληρίδη, παρερμηνεία του Νόμου και για το λόγο αυτό η αίτηση πρέπει να γίνει δεχτή.

25 Την εισήγηση αυτή αντέκρουσε ο κ. Πολυβίου, ο οποίος εισηγήθηκε πως δεν υπήρξε παρερμηνεία τού Νόμου και τα στοιχεία που δίδονται με την απόφαση του Συμβουλίου της 23/12/1992 δείχνουν ότι το Συμβούλιο ασχολήθηκε σε βάθος με το ζήτημα και εξέτασε την προσφορά του αιτητή ξεχωριστά για τον κάθε τομέα και ολικά. Η δε αναφορά του Συμβουλίου στους ελάχιστους ψήφους που πήρε κατά την τελευταία βουλευτική εκλογή, 30 ήταν ένα στοιχείο που καταδείκνυε ότι η προσφορά του δεν ήταν του επιπέδου εκείνου που προνοεί ο Νόμος.

35 Κατά την κρίση μου, από το εκτενές σκεπτικό της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου, όπως το έχω εκθέσει πιο πάνω, διαφαίνεται καθαρά η έντονη ανησυχία του Διοικητικού Συμβουλίου να εφαρμόσει απόλυτα το Νόμο με βάση τα στοιχεία που είχε ενώπιόν του. Τα στοιχεία αυτά τα είχε δώσει ο ίδιος ο αιτητής ύστερα από παράκληση του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος 40 Κύπρου.

Ο αιτητής προς υποστήριξη της θέσης του, όπως είχε υποχρέωση να πράξει, παρέπεμψε το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου βασικά στο άρθρο του κ. Χριστάκη Γεωργίου, που τώρα είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος, που αναφέ-

ρεται στην προσωπικότητα, δραστηριότητες και προσφορά του και σε ένα ντοκυμανταίρ που το ίδιο το Ίδρυμα ετοίμασε και παρουσίασε από την τηλεόραση σχετικά με τη ζωή και το έργο του αιτητή.

5

Το Διοικητικό Συμβούλιο, αφού απέβαλε την προσωπική του ιδιότητα, περιεβλήθη το μανδύα του “μέσου συνετού πολίτη” και υπό αυτή την ιδιότητα στάθμισε με τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή την προσφορά του αιτητή σε έκταση, είδος, ποσότητα και ποιότητα και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις που έθετε ο Νόμος ώστε να θεωρηθεί “υποψήφιος Πρόεδρος”.

10

Φαίνεται ότι εκ του περισσού το Διοικητικό Συμβούλιο αναφέρθηκε στην πάμπωχη συλλογή ψήφων κατά τις τελευταίες βουλευτικές εκλογές, όπου πήρε μόνο 97 ψήφους σε ποσοστό 0.0%, όταν ήταν υποψήφιος βουλευτής το 1991.

15

Δε συμφωνώ με το δικηγόρο του αιτητή ότι το Διοικητικό Συμβούλιο απομόνωσε αυτό το στοιχείο, που αποτελεί διαζευκτική προϋπόθεση κατά το Νόμο, ώστε να θεωρηθεί ένας “υποψήφιος Πρόεδρος”, χωρίς να εξετάσει την προσφορά του αιτητή σε άλλους τομείς ξεχωριστά. Το Διοικητικό Συμβούλιο μάλιστα προχώρησε να πει ότι πράγματι ο αιτητής είχε κάποια προσφορά στο τόπο αλλά αποφάσισε πως δεν ήταν του επιπέδου εκείνου που θα τους επέτρεπε να τον κατατάξουν στην κατηγορία των ατόμων εκείνων που θα καλύπτοντο από τις πρόνοιες του Νόμου και ειδικότερα της υποπαραγράφου (δ) του Άρθρου 2 του Νόμου.

20

25

Δε συμφωνώ με την εισήγηση του αιτητή πως η αναφορά σε συγκεκριμένες και περιορισμένες κατηγορίες πολιτών είναι τέτοια ώστε να οδηγεί στο συμπέρασμα πως χρησιμοποιήθηκαν λανθασμένα κριτήρια στην εξέταση της αίτησης του αιτητή.

30

Ευρίσκω ότι έγινε ενδελεχής έρευνα, υπάρχει πλήρης αιτιολογία και δεν υπήρξε καμιά παρερμηνεία ή πλάνη περί το Νόμο. Ευρίσκω ότι ο Νόμος εφαρμόστηκε ορθά με σχολαστικότητα και απόλυτη συμμόρφωση. Τελικά ευρίσκω ότι δεν υπήρξε υπέρβαση ή κατάχρηση διακριτικής εξουσίας.

35

Για τους πιο πάνω λόγους ευρίσκω ότι η αίτηση του αιτητή είναι αδικαιολόγητη και απορρίπτεται με έξοδα.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.